

[**Esther Malling Pedersen.**]

denne Sags kulturelle Betydning. Den højtærede Justitsministers Forslag er fremsat ud fra sociale og økonomiske Hensyn, som jo ingen kan se bort fra, men som efter min Mening kan varetages paa en bedre og mere positiv Maade, end Forslaget giver Mulighed for. Dette Forslag vil — jeg kan ikke se rettere — kulturelt betyde et Tilbageskridt, fordi det forrykker Befolkningens og ikke mindst de unges Syn paa det for alle Kulturfolk saa vigtige Begreb, der hedder den enkeltes Ansvar for sine Handlinger, og fordi det vil slappe Respekten for Menneskeliv. Vor egen Tid er kort, men Slægtens lang, siger en af vore Digtere, og det maa vi ikke glemme, naar der er Tale om Love, der, som i dette Tilfælde, vil komme til at indvirke paa Befolkningens hele Indstilling og Livsopfattelse. En Lovs Virkninger maa bedømmes paa langt Sigt, ikke mindst en Lov af den Art, der her foreligger, og det skal nok komme til at spores i kommende Generationer, at der gennem Lovgivningen, det være sig mod eller med Lovgivernes Vilje, er aabnet eller banet Vej for en Livsopfattelse, en Anskuelse, hvorefter det ufødte Barn paa sit første Stadium ikke mere betragtes som Spiren til et Menneskeliv med rige Muligheder, en Spire, hvorom der skal værnes og værges, men som et Nummer, der kan viskes ud, hvis forskellige Forhold taler derfor. Ingen kan eller bør underkende det, der er Baggrunden for dette Lovforslag, de svære og vanskelige Forhold, som Tiden og Udviklingen har ført med sig, og som maaske ingen lider mere under end de to vigtige Samfundsfaktorer, Moderen og Barnet, men vi kan ikke og vi bør ikke, trods alle vore Krisevanskeligheder, gaa til at byde Barnet Udselelsen og Moderen Svangerskabsafbrydelse eller statsautoriseret Opdragelse i Goldhed. Der maa være andre og mere positive Veje, vi kan gaa, og lad os da for Samfundets og Folkets Skyld prøve dem først.

Lisbet Hindsgaul: Det har for alle de ærede foregaaende Talere, ogsaa den højtærede Justitsminister, været den almindelige Begyndelse af dette Lovforslags Behandling at understrege den uhyre Interesse, det har vakt, ikke alene i den danske Rigsdag, men overalt i den danske Befolkning. Man har vel sjældent set Spørgsmaalet om et Lovforslags Berettigelse og hele Udformning i den Grad blive Midtpunktet i enhver Diskussion blandt tænkende Mennesker, og det er der efter min Opfattelse ikke noget at sige til, saa ind-

gribende som Lovforslagets Bestemmelser er i det intime Liv, hvor de allerfleste Mennesker naturligt maa reagere mod en lovmæssig Indgriben. For der er jo nu engang Omraader i Menneskelivet, der ikke lader sig indrullere eller tilpasse. Det, der efter de enkelte Menneskers Skøn kunde synes ønskeligt, ja, paakrævet, Menneskers Drift og Instinkt, har alle Dage banet sig deres egne Veje, ogsaa de Vildskud, der kan være, og vil fremdeles gøre det trods al Lovgivning herom.

Som det allerede er sagt af den højtærede Justitsminister, ved enhver i dette høje Ting, hvad Anledningen er til Lovforslagets Fremkomst, nemlig det stigende Antal af kriminelle Aborter. Der er gjort et stort Arbejde for at klare Tingenes rette Sammenhæng her. Disse Overvejelser er foretaget af ansvarsbevidste Kvinder og Mænd i Svangerskabskommissionen, og den Kendelse, der her blev afgivet, har været den Brand, der fængede, saa at Mennesker, lige fra de jævreste Forhold til de Samfundslag, der efter menneskeligt Omdømme havde de største Betingelser for en saglig Vurdering af Samfundsforhold, at alle, høje og lave, set under aandelig Synsvinkel, har følt, at de maatte tage Stilling til Lovforslagets alvorlige Tendens, og dermed her understreget det, der bør være i alle Forhold, understreget det store Ansvar, som Lovgivningsmagten har i en Nation.

Den højtærede Justitsministers Stilling til Svangerskabskommissionens Betænkning skal jeg lade ligge. Jeg mener, at hvor Lovbestemmelser kan faa skæbningsvandre Følger for et Folks moralske Udvikling, maa ethvert ansvarligt Menneske tage sit Standpunkt i nøjeste Overensstemmelse med det ypperste Lovværk for Menneskene, nemlig den menneskelige Samvittighed, og det har den højtærede Justitsminister sikkert ogsaa gjort. Kun beklager jeg, at Ministeren ikke har taget Skridtet fuldt ud og erkendt, at det konservative Ændringsforslag, om der i det hele er Brug for et Lovkompleks som det foreliggende, netop indeholder klart og koncist de Lovbestemmelser, som kommer det tilsigtede saa nært som muligt.

De nye Principper i Lovforslagets Bestemmelser har kaldt paa de forskellige Standpunkter, men Baggrunden for den heftigste Diskussion er dog Svangerskabskommissionens Betænkning, i hvilken den sociale Indikation krævedes gennemført. Nu skulde der tages Stilling for eller imod dette, og selv om Justitsministeren straks tog Afstand derfra, beklager vi dog, at den højtærede Minister i Formuleringen af det